

model kartonowy

1:25

MODELIK

Rok VIII (XV)

Nr 10/04

ISSN 1428-3840

maklot 1004.jpg

BISHOP

BRYTYJSKIE DZIAŁO SAMOBIEŻNE Z II WOJNY ŚWIATOWEJ

Podczas działań bojowych w Afryce Północnej Brytyjczycy nie posiadali dział samobieżnych, które były nieodzowne jako ruchome wsparcie ogniowe jednostek piechoty i wojsk pancernych. Improwizowane działa samobieżne zabudowane na samochodach ciężarowych (tzw. Portée) nie rozwiązywały tego problemu, a ponadto były bardzo narażone na uszkodzenia.

W czerwcu 1941 roku zakłady Birmingham Carnegie & Wagon otrzymały zamówienie na wykonanie prototypu dział samobieżnego.

Prototyp był gotowy w sierpniu 1941 roku. Wykorzystano standardowe podwozie skonstruowanego w 1938 i produkowanego w latach 1940 - 45 brytyjskiego czołgu piechoty „Valentine”, na którym zabudowano stałą, nieruchomą wieżę z haubicą-artafiakalibru 87,5 mm.

Pomimo wznialnie ogromnej wazy i sylwetki przypominającej rosyjski ciężki czołg KW-2, w stosunku do seryjnych czołgów „Valentine” ciężar nowego pojazdu wzrosł tylko o 200 kg.

W listopadzie 1941 roku zamówiono i wykonano pierwsze 100 dział, później zamówiono 200 dalszych dział nazywanych „Bishop”. Po dostarczeniu z USA dział samobieżnych M7 „Priest” z haubicą 105 mm zamówienie na dalsze działa „Bishop” anulowano. W lipcu 1942 roku jednak zamówiono jeszcze 50 dział.

Pierwsze działa „Bishop” trafiły do jednostek w czasie tzw. pierwszej bitwy pod ElAlamein.

Były używane bojowo do końca kampanii w Afryce, niewielka ilość dział trafiła także na Sycylię i do wojsk walczących we Włoszech (1943-1945).

DANE TAKTYCZNO - TECHNICZNE

- Długość - 3534 mm
- Szerokość - 2620 mm
- Wysokość - 2768 mm
- Zaloga - 4 osoby (dowódca, kierowca, ładowniczy i celowniczy).
- Masa bojowa - 17 540 kg.
- Szerokość gąsienicy - 356 mm,
- Uzbrojenie - armata-haubica 25 pdr kalibru 87,5 mm z zapasem amunicji 32 Pociaki - karabin maszynowy Bren kalibru 7,7 mm na podstawie B - ładniaczka
- Pole ostrzału armaty - od -5° do +15° w pionie - do 4° w obie strony w poziomie - od 8 do 80 mm
- Opancerzenie - zędowny silnik wysokoprężny, chłodzony cieczą, AEC o mocy 96 Kw (131 KM).
- Jednostka napędowa - podrozdze 24 km/h - w terenie 11 km/h
- Prędkość maksymalna - 145 km,
- Zasięg - 145 km,
- Pokonywanie przeszkód - ściany o wysokości do 85 cm - rowy o szerokości do 225 cm - biedy o głębokości do 90 cm

Wyższej zdjęcie oryginalu brytyjskiego dział samobieżnego „Bishop”
Kartonowy model dział samobieżnego „Bishop” został opracowany w skali 1:25 na podstawie modelu plastikowego firmy „DRAGON” oraz zbiorów własnych autora.
Przeźnięcie pojazdu w brylowym malowaniu pustynnym - Afryka Północna, listopad 1942 roku

UWAGI OGÓLNE ODTYCZYCE MODELU

Model jest średnio trudny i pracochłonny w wykonaniu, szczególnie dotyczy to układu jezdnego pojazdu.

Jego opracowanie przewiduje dwie opcje wykonawcze:

- szkieletową zamkniętą
 - szkieletową z obrysem wewnętrznym
- Pierwszą wersję realizujemy na bazie zewnętrznego gabarytu modelu, druga pozwala na wykonanie niektórych podzespołów mieszczących się wewnątrz pojazdu pod uchylnymi pokrywami pancernymi. przedział transmisy, kompletnie wyposażenie wnętrza przedziału bojowego wieży wraz z ruchomymi tylnymi zasuwami pancernymi wieży.

Kolejność montażu modelu jest dowolna, jednak modelarzom mniej doświadczonym zalecam budowę modelu według opisu.

Do realizacji repliki dział oprócz narzędzi standardowych, którymi posługujemy się zwykle, potrzebne i niezbędne będą dodatkowe narzędzia takie jak wąska wycinek prosty, (może być diuto stolarska), skalpel prosty, igła krawiecka, linijka metalowa, ostre i wąskie nożyce proste i „wygąte do wewnątrz” do wycięcia skomplikowanych obrysów wewnętrznych, łepy nóż z okrągłym czubkiem do paginowania (naładczak) linii zagęszczonej, piasełki, szczytce uniwersalne.

Należy również zapamiętać że w dodatkowe materiały jak: brystol, w misie spoiła tekturę o wymaganej grubości do podklejania elementów, drut (mogą być spinacze biurowe), szpilki z metalowymi łatkami, pusty wkład do długopisu, papier ścierny nr 200-300, stosowne farby do retuszowania i barwienia drugiej opcji pojazdu.

Do klejenia większych powierzchni polecam klej Butapren OBT III lub podobny oraz klej nitrocelulozowy typu AK-20, Herbol, Minutax.

MODELIX 0/04
ISSN 1428-3840

Opracowanie modelu:
ilustracja na okładce:
Redakcja numeru:
Druk:

BISHOP
Wydane i

Ryszard Maj
Małgorzata Gajekka
Janusz Oleś
Drukarnia DB - Szczecin

Wydawca:
Wydawnictwo „MODELIX” - Janusz Oleś
74-100 Gryfino, ul. Szczecińska 10, Poland

Korespondencja:
„MODELIX”, 74-100 Gryfino, sier. pocz. 125
tel./faks: (091) 40-45-299 e-mail: biuro@modelix.pl
www.modelix.pl

Made in UE

OPIS BUDOWY MODELU

DODATKOWE OZNACZENIA I SYMBOLY:

- nakleść na brystol o grubości 0,5 mm
- nakleść na tekturę o grubości 1,0 mm
- nakleść na tekturę o grubości 1,5 mm
- nakleść na tekturę o grubości 2,0 mm
- klejonek montażu
- linia zagięcia
- zeszlifować krawędź skośnie do wewnątrz
- zeszlifować krawędź skośnie na zewnątrz
- rozciąć
- kleić dwa symetryczne elementy bez rozciągania
- barwić element lub zespół po złożeniu
- zwinąć ciasno w rulon
- kleić element w turkę z wykorzystaniem łącznika wewnętrznego
- wkleić stroną zadrunkowaną do wewnątrz
- wyciąć
- znak informacyjny dotyczący danego detalu
- strona prawa, strona lewa
- wanant wykonawczy (pojedynczy detal)
- możliwość wyboru wersji wykonawczej

SZCZEGÓLOWA INSTRUKCJA BUDOWY

Budowę modelu rozpoczynamy od wykonania szkieletu kadłuba. Tworzą go wzdłużnice A, A1, B, B1, wręgi 1-8; sklejki E-2; usztywnień: C, D, D1 oraz szkieletu przedziału siłnikowego: 9 i 10. Elementy te należy usztywnić kartonem lub tekturą do wymaganej grubości, oszlifować krawędzie zgodnie z oznaczeniami. Wypatek tutaj będzie stanowił element W, który to całkowicie pomijamy w przypadku zastosowania otwartych wiazów. Na obwody wzdłużnic zewnętrznych B, B1 nie wycinamy poziomych wnek na zakładkę cz. W; podobnie postępujemy z cz.2. Gotowe wneki barwimy od wewnątrz kolorem błękitno-szarym Tynią część przedziału siłnikowego wykonujemy podobnym sposobem wykorzystując do tego celu cz. J i M (rysunek montażowy).

Kolejnym etapem będzie prawidłowe złożenie węzy. Przy wyborze wersji podstawowej nie powinno być najmniejszych problemów wykonawczych. Składają się na nią wręgi: 11-20, łączone ze sobą na zakładkę wpustowe (rysunek montażowy). Druga, bardziej skomplikowana wersja uwzględnia wykonanie wnętrza wyposażenia gdzie należy pominąć wręgi wewnętrzne 12, 12a, 12b; 13, 14, 16. Należy również wyciąć pola oznaczone symbolem W i W1. Tak przygotowany i sklejony szkielet wjeżdża odstawiamy do wyschnięcia i przechodzimy do klejenia kadłuba modelu. Szkielet kadłuba oklejamy sklejką cz. 22 i 23 zwracając uwagę na znak informacyjny dotyczący tylnej siatki kadłuba, wanankując przyklejenie cz.22a, 22bL, 22bP, 30L i 30P (rysunki pomocnicze) Cz.24-29 imitujące przedział układu napędowego, w zależności od wyboru opcji, składamy w ten sposób że: pierwsza ogranicza się do wycięcia po wewnętrznym obwodzie w cz. 24, odcinając zszneczony po bokach dwa paski. Poszczególne elementy sklejamy zgodnie z rysunkiem pomocniczym, całość „wpuszczamy” do wewnątrz, do linii zaznaczonej na cz.26. Jest to opcja „stała”.

Druga opcja montażowa wprowadza nieco

mechanizacji. Wewnętrzny obrys cz.24 wycinamy, pozostawiając paski (zawiasy) w pozycji do „zwinęcia”. Na rozcięciu cz. 25 i 26 przyklejamy kolejno przygotowane już cz. 27A, B, C, D. Cz. 26 formujemy i sklejamy „w pół” wkładając stronami niezadrunkowanymi cz. 29 (zawiasy) do wewnątrz, a następnie oklejamy całość po obwodzie zgodnie z białymi polami cz. 27. Paski cz. 24 i 29 zwinamy na klej wspornicami na jednej szpilce (szpilka zamocowana jest bez użycia kleju). Dwie pokrywy po złożeniu będą mogły się otwierać (rysunek montażowy). Widoczne wnętrza kadłuba należy zabarwić.

Blotniki cz. 30P i 30L łączymy symetrycznie i przyklejamy parami w oznaczonym miejscu pozostawiając chwilowo otwarte osłony boczne do czasu przyklejenia kół i gasienic. Blotniki przednie krótkie cz. 31, 31a; 32, 32a składamy w podobny sposób przyklejając zgodnie z rysunkiem montażowym. Wspomni blotników cz. 33P i 33L; 34L, 35, 36, 37L, 38, 39, 40P, 40L, 41P, 41L, 44, 45, 46 sklejamy parami i montujemy do całości po przykleśniu układu jezdnych.

Do wyboru teraz będziemy mieli wykonanie i montaż zbiorników na sprężone powietrze cz. 43a, 43b lub siatek maskujących korzystając ze wz. IX. Oczywiście można wykonać całość, lecz siatko skutecznie zakryją zbiornik zciągający go niewidoczny.

Skrzynki narzędziowe cz. 47, 47a, 47b, 48 formujemy w pudełko wraz ze wspomnikami po czym przyklejamy w oznaczonych miejscach

Układ wdechowy: cz. 49, 49a, 49b, 55, 56, kształtujemy zgodnie z rysunkiem montażowym łącząc z kolektorem spalin z tyłu wz. X i cz. 22g i przyklejamy komplet z lewej strony pojazdu. Całość przykrywamy wcześniej uformowaną cz. 50 w taki sposób, aby środek elementu aż do blotnika stanowił luk, a od płyty bocznej odcinek prostej (patrz rysunek montażowy). Zakładki przewidyują „wpuszczenie” w łączony blotnik do wewnątrz.

Skrzynka narzędziowa: cz. 51a-51d składamy w pudełko i przyklejamy do elementów 30e na blotniku nie łącząc z częścią nr 48

Jazdźnia i obudowy przekładni cz. 64P, 64L, 65, 66, 67, 67a, 68, 68a, 69, 71, 72, 72a wykonujemy zgodnie z założonym przekrojem poprzecznym uwzględniając przesunięcia osiowe wzdłużne i poprzeczne

Przekładnia kół napędowych cz. 96, 96a, 98b po sklejaniu w pary przyklejona zostanie w tylnej części pojazdu (rysunek pomocniczy i przekrojowy). Wózko jezdne cz. 81, 81a, 81b, szablony cz. 138 sklejamy parami tak jak obrazuje rysunek montażowy. Podobnie postępujemy z prowadnicami cz. 84, 84a.

Wysięgnik kół skrajnych cz. 82, 83 składamy w „pudełko” wkładając równocześnie szablony cz. 83a Cz. 91, 91a po uformowaniu wkładamy do wewnątrz zespołu cz. 84.

Amortyzatory cz. 139, 139a, 140, po skróceniu ciasno w wałek (wskazane jest zastosowanie zamiennika cz. 140 gotową sprężyną wg. wzoru) i

Złożeniu poprzecznych ograniczników montujemy we wskazanym miejscu jak na rys. złożeniowym

Obudowy kół górnych cz. 114, 115, 115a sklejamy ze sobą i przyklejamy do cz. 22 w oznaczonym miejscu.

Układ jezdy pojazdu składa się z 6 kół dużych (w tym 2 przednie napinające) cz. 120-130, 8 kół małych cz. 127-138, 2 kół napędowych cz. 97-113 oraz 6 kół nośnych górnych cz. 114-119. Sposób wykonania dla indywidualnych zespołów ilustrują poszczególne rysunki przekrojowe.

Cz. 92 główny wspompek po uformowaniu przyklejamy od spodu kadłuba cz. 22 dopasowując wspólnym wałkiem wz. VII z cz. 84b, 85b oraz całością zespołu cz. 84-92, 139-140 kończąc przyklejeniem od wewnątrz nakrętek cz. 93.

Wieża w opcy podstawowej składa się z siatki zewnętrznej cz. 148a, 148b, 149c, 150. Tylną zasuwę cz. 151P, 151aL należy pozować strony bieżnikowej przeznaczoną do wewnątrz, rozciągając na krawędzi znaku informacyjnego dotyczącego zagęszczenia obwołu powłok. Całość uzupełniamy gotowymi zawiasami cz. 150b, 150c, zasobnikami cz. 156, 157, 157a - 157f, 158, 159, 159a, 160 (rys. Montażowy).

W przedniej części montujemy kolejno: osłonę pancerną składającą się z cz. 152, 152a, 153-155.

Jazdo km cz. 162-164 164a, 165 sklejamy zgodnie z rys. montażowym mocując całość w oznaczonym miejscu na górnej płycie wieży. Sposób montażu ilustruje rysunek pomocniczy.

Pozostałe elementy wyposażenia wieży tj. zawiasy cz. 160, peryskop dowódcy cz. 167a, 167b, 168-170, uchwyty do podnoszenia wieży cz. 171 anteny cz. 166, 167, 177 przyklejamy w oznaczonych miejscach.

Opcja przedziału bojowego wieży przewiduje bardziej wnikliwe dotarcie do poszczególnych mechanizmów i detali. Podstawowe siatki wnętrza to: cz. 149 - podłoga, 150a - góra, 150d - prawy bok, 150 - lewy bok. Samo wyposażenie wieży składa się z części oznaczonych cyframi z literą W.

Montaż wnętrza rozpoczynamy od złożenia w „pudełko” postawy W1, do której przyklejamy pogrubioną od spodu i uformowaną w kształcie litery U kołyskę cz. W2 (boki tego zespołu przyklejamy w sposób symetryczny). Zamek armaty składa się z części W3, W4, W5, łączących się wzajemnie białymi polami (rysunek złożeniowy). Całość uzupełniamy cz. 190 i 191.

Mechanizm podnoszenia armaty cz. W6, W7, W8, W9, W11, W12, W19 sklejamy wg. wzoru tak, aby kółko zębate W7 dokładnie przylegało do odcinka łuku zębatego W6.

Kolejnym dokonujemy montażu pozostałych elementów siłownika cz. W10, W13; dalmierza z celownikiem cz. W14, W15, W16, W18.

Łoże armaty cz. 181, 181a, 182b, 182-184, wz. XI po odpowiednim ukształtowaniu (rys. zestawieniowy) na „sucho” odstawiamy do wspólnego montażu z lufą, którą formujemy kolejno w walce cz. 186, 187 wykorzystując łączniki wewnętrzne, wspompek cz. 183, 184, 185, 181b oraz część przewodu lufy 186a, którą kształtujemy „do

wewnątrz”. Tak przygotowany zestaw pasujemy wspólnie z łożem i zamkiem „naklej”.

Zasobniki amunicyjne, cz. W20, W21, W22, W23 odpowiednio krępujemy przyklejając do prawej i lewej płyty cz. 150e, 150d. Można pokusić się na wykonanie otworów na naboje, używając okrągłego wycinaka (wcześniej należy zabić na czarno wewnętrzne płaszczyzny tych elementów).

Radostając i blok zasłania cz. W24, W24ab, W25, przyklejamy wg. rysunku pomocniczego.

Zasobniki cz. W26, W27, W28, W29 po złożeniu w prostokątne „pudełko” przyklejamy w oznaczonych miejscach. Tak samo postępujemy z cz. W30, W31, W32.

Siedzisko dowódcy pojazdu cz. W34, krępujemy w „kwadrat”, doklejąc boczne oparcie. Cz. W35 przyklejamy tylko do płaszczyzny nie zadrukowanej. Część siedziska będzie wystawała poza krawędź. Drugie siedzisko łowcowego cz. W36, W37, W37a,b wykonujemy posługując się perspektywnym rysunkiem skalowym oraz szablonem wz. XIX.

Końcowym etapem przy budowie modelu pozostaje wykonanie gasienic cz. 179 A, B, C, 180, 180 A, 180 B. Szczegółowy sposób montażu obrzuja wizualny rysunek pomocniczy.

Z własnego doświadczenia do ażurowania poleciłbym zastosowanie wycinaka do elementów profilowanych. Zalecam również składanie gotowych elementów gasienic „na zakładkę”, tzn. z wyprzedzeniem kilku ogniw tak, aby górne i dolne paski nie były łączone w tym samym miejscu. Po skłóceniu wskazane jest nadać im tendencję do „zwisu” między górnymi kołami podtrzymującymi.

Zapasowy zestaw ogniw przewidziany jest do zamocowania na lewym błotniku przed śmieciem spalin.

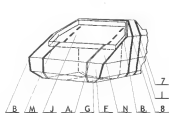
Model uzupełniamy o detale wykonane z drutu, np. antenę, uchwyty, łom, łopatkę - na której oklejamy gotowy, (drewniany) trzonek z patyczka o grubości 2 mm i długości 50 mm, a także siatkę maskującą wykonaną wg. wzoru w kolorze pustynnym (DARK YELLOW).

Anteny proponuję wykonać z resztek ramki po modelu plastikowym metodą termiczną, polegającą na chwilowym podgrzaniu odcinka plastiku nad ogniem palnika (nie można dopuścić do zapalenia), a następnie delikatnym, ale i energicznym rozciągnięciem materiału wzdłuż i przytrzymaniu aż do całkowitego ostygnięcia.

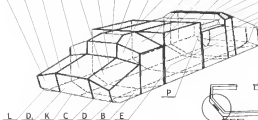
Należy tutaj jeszcze poświęcić kilka chwil na sposób montażu wieży, którą spejamy do kadłuba poprzez podstawę cz. 21 na „stałe”. Krawędź obwodowa elementu cz. 21 po odpowiednim pogrubieniu powinna zostać delikatnie nacięta nożykiem i zabarwiona na czarno.

Gotowy pojazd zalecam wyretuszować delikatnie odpowiednią farbą oraz nałożyć jedną powłokę lakieru pozostawiając model w tonacji matowej.

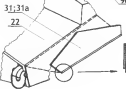
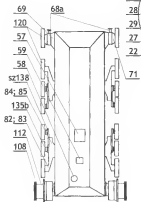
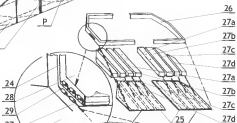
**Dużo z satysfakcją i zadowolenia z efektu końcowego swojej pracy życzy:
autor opracowania**

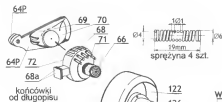
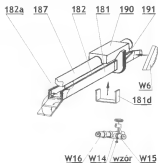
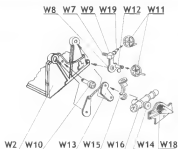

L B A R S A H H 2 5+6 3-W 4 T O - I N G G

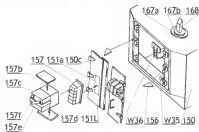
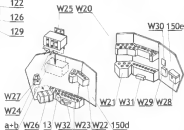

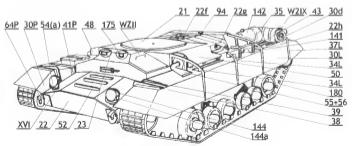
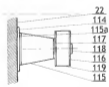
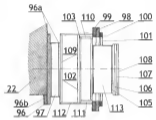
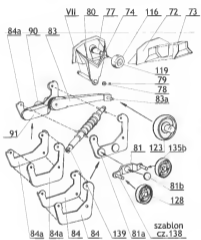
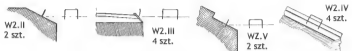
L D K C D B E

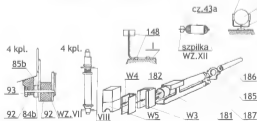
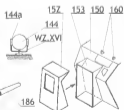
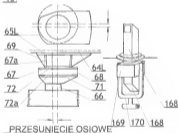
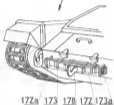
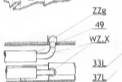
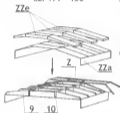

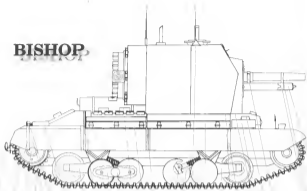
końcówki od długopisu

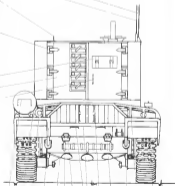
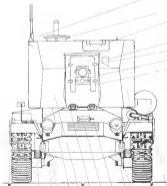

BISHOP

17P 17B 108 179 180 37P 43a 43b 63 36P 81 81b III 47 45 85 140 171 48 82 20 44 154a 51 II 181b 181a 185 189

XIV
XIII
177
XVIII
165
XVII
150b
155
152a
162
154
159
151L
XV

38 145 30P 91 93 146 151 152 174 95 23 92 84b 150 VI XII X 17L 63 53 62a Y 28 IV 62 176 36 179
85b

PUMA

POLONEZ

GI 48

BULLDOG

PTS-88DM

FORD G.P.A.

FIAT 621

HETZER

KRAE

WILLYS JEEP

M35

GAZ-67

PANZER IV Ausf G

SCORPION

PANZER V Ausf M

PANZER I Ausf B

BRADLEY

WARRIOR

BYR-66

Me-263

Me-163

SU-10

BOMBARDA

VICKERS V.M.Y.

Me-262

GALJO CESARE

JAK-3

SPRAMA
SAWSKA
W GRYFINIE

KOŚCIÓŁ W
SZCZĘCIE BARU

GRIP "GENERAL HALLER"

KOŚCIÓŁ W
GRYFINIE

KOŚCIÓŁ W
SZCZĘCIE POMORZANACH

PROWADZIMY SPRZEDAŻ WYSTĄTKOWĄ - AKTUALNA, OPERTE WYSYŁAMY PO OTRZYMANIU KOPERTY ZE ZNACZNIEM

KORESPONDENCJA I ZAMÓWIENIA:

